Навчально-наукового центру з європейської та євроатлантичної інтеграції України

Вісник

Додаток до студентської газети Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили «Вагант»

№ 8(31), 23 жовтня 2007

Наше завдання в Україні - розповісти правду про НАТО

Центр інформації і документації НАТО в Україні та Організація Північноатлантичного договору загалом не займаються політикою. Хоч нам дуже приємно бачити, що у вашій країні відбуваються демократичні процеси, але ми не можемо їх коментувати, оскільки українська внутрішня політика є правом України. Що стосується її зовнішньої політики, то й тут представники нашої міжнародної структури не мають мандатів для того, щоб когось переконувати. Врешті-решт, вступати чи не вступати в альянс або створити і розвивати партнерство з ним - це рішення повинна приймати ваша країна самостійно. А від нас залежить, якщо буде консенсус, запросити Україну в альянс.

Співпраця НАТО з Україною розпочалася вже давно - 15 років тому. Вона пережила різні режими, різні політичні умови, різні міжнародні кризи - і все ж таки «караван рухається». У програмах більшості українських політичних партій міститься положення про необхідність розвивати співробітництво і мати партнерство з альянсом. Наразі відносини НАТО - Україна знаходяться у форматі інтенсифікованого діалогу щодо вступу вашої країни в альянс. Такий статус є свідченням заінтересованості країн НАТО допомогти Україні досягти рівня, який дозволятиме їй отримати запрошення. Але ми наголошуємо, що це залежить від України.

Інтеграція працює не словами, а діями. Інструментом розвитку взаємин НАТО з нашими можливими кандидатами на вступ та стратегічними партнерами є цільовий план вступу країни в НАТО. Щорічні цільові плани Україна - НАТО демонструють поступ у наших двосторонніх відносинах. Однак дотепер Україна, як сказав Генеральний секретар НАТО, є можливим, а не офіційним кандидатом на вступ.

Дуже важливим є не тільки результат, а й процес співпраці. Як відомо, Україна та НАТО - стратегічні партнери. Ваша країна бере участь у військових операціях альянсу, є донором безпеки, державою, з якою ми маємо не тільки інтенсифікований, а й реальний політичний діалог. НАТО бере до уваги думку України у вирішенні багатьох питань. Ось тому я переконаний, що вже сьогодні статус співпраці НАТО - Україна достатньо високий. Але потрібно докладати зусиль для подальшого розвитку наших відносин - досягти рівня, який дозволить Україні вступити до альянсу. І це, зрештою, буде вибір українського народу.

Процес євроатлантичної інтеграції України гальмує одна проблема: громадяни мають обмежені знання стосовно НАТО. Цьому є об'єктивна і суб'єктивна причини. Об'єктивна причина полягає в тому, що реальна інформація про діяльність та цілі Альянсу тривалий час була практично заблокована. Існували різні впливи з боку інших сторін, які перешкоджали вільному доступу до інформації. Сьогодні в Україні з'явилася вільна преса, розвиваються засоби комунікації, що дає змогу більше дізнатися про НАТО. Але є також суб'єктивна причина: ви чекаєте, що альянс як структура проводитиме загальноукраїнську інформаційну кампанію для переконання українців у доцільності євроатлантичної перспективи. Ми ж не можемо брати на себе таку місію. В Україні цю роль виконують міністерства та організації, які займаються питаннями НАТО. Так було в наших нових країнах-членах, наприклад в Угорщині, Словаччині, Польщі, де вступу в альянс передувала велика просвітницька робота. Відтак у названих країнах більш ніж 60% населення підтримало ідею вступу до НАТО. Це означає, що роль української сторони дуже важлива, і саме вона мусить бути джерелом інформації. А ми не маємо ні повноважень, ні можливості робити загальноукраїнську інформаційну кампанію. Однак на підтримку з боку НАТО та країн-членів України завжди може розраховувати.

Тут я хочу дозволити собі деякі ремарки. По-перше: НАТО як організація не шукає активно нових членів, але є відкритою для них. По-друге: Центр інформації і документації НАТО знаходиться в Україні для того, щоб українські громадяни мали джерело об'єктивної інформації, щоб пояснити їм сутність сучасної концепції Північноатлантичного альянсу.

Насамперед варто наголосити на такому, сьогодні НАТО, що налічує 26 країн, значно відрізняється від того блоку, який існував 15-20 років тому і відносно якого склалися стереотипи в українському суспільстві. Країни альянсу наразі виробляють 60% світового валового продукту, з них 40% припадає на держави колишньої соціалістичної співдружності. Сьогодні НАТО по суті, більше відповідає організації колективної безпеки, ніж організації колективної оборони, що існувала 20 років тому. Треба зрозуміти, що відбувається процес трансформації альянсу, врезультаті чого формується інша організація, яка сповідує інші підходи. Цей процес стосується й наших відносин із стратегічними партнерами альянсу, у тому числі з Україною та Російською Федерацією. Отже, стосунки України - НАТО слід розглядати з урахуванням того, що ця організація сьогодні трансформується.

До кінця «холодної війни» стратегічну концепцію НАТО було засекречено. Сьогодні ж наш стратегічний документ є публічним. А міжнародні культурні зв'язки дозволяють усім розуміти один одного.

Проте в Україні існує ще багато стереотипів з приводу НАТО. Чимало людей впевнені, що Північноатлантичний альянс є американською організацією. Однак це зовсім не відповідає дійсності. НАТО - організація колективної безпеки, в ній беруть участь 26 демократичних країн, які працюють за принципом консенсусу, готові допомогти іншій країні - учасниці Договору протистояти будь-якій атаці, хочуть розвивати систему безпеки взагалі. Внесок США становить лише 25% бюджету НАТО, а решту вкладають європейські платники податків. Тож європейці повноправно вирішують питання колективної безпеки виходячи передусім із власних національних інтересів. Наприклад, Бельгія, Франція й Німеччина не брали участі у війні в Іраку. Це означає, що альянс працює на засадах консенсусу, і якщо одна країна проти, вона може зупинити й загальмувати процес прийняття рішення. Тож якби Україна стала членом НАТО, вона також могла б користуватися правом зупинити або підтримати певні рішення альянсу.

Не витримує критики і такий стереотип: НАТО - жандарм світу. Подібна роль для нас є неможливою. Водночас ми маємо досвід стабілізації та сприяння в розбудові демократії. Чому сьогодні альянс тримає 30 тисяч військових в Афганістані? Саме тому, щоб допомогти становленню нової демократичної системи в країні, де є терористи, які дотримуються абсолютно іншої філософії розвитку. Вони хочуть руйнувати і брати демократію під контроль. Натомість НАТО існує для того, щоб запобігти тероризму, поширенню зброї масового знищення, нестабільності, які загрожують нашому розвитку.

Не менш поширений стереотип полягає в тому, що відносини НАТО з Україною є більш тісними й розвинутими, ніж із Росією, і що НАТО є ворогом Росії. Хочу нагадати, що після розпаду Радянського Союзу справді виникло питання, як будувати відносини альянсу з Російською Федерацією. Тоді, працюючи радником міністра оборони Бельгії, я сказав, що потрібно відкритися один одному. Адже сьогодні НАТО - зовсім інша організація. Слід відзначити, що відносини альянсу з Росією як стратегічним партнером є досить тісними. У цьому контексті українсько-російські відносини є дуже важливими для НАТО, бо чим вони стабільніші, тим стабільніша Європа. І наша організація у жодному разі не може стати тим фактором, що погіршує ці відносини.

Сьогодні НАТО трансформується, щоб адаптуватися до нових викликів і стабілізувати ситуацію у світі. Ми наразі є альянсом колективної безпеки, а не альянсом колективної оборони. Безпека - це набагато ширше поняття, суть якого дедалі більшою мірою відповідає значенню цього слова (з латинської, французької та англійської «securer» - вилікувати). У цьому полягає нова концепція НАТО, а стару варто просто забути. Радянські стереотипи, які існують у деяких верствах наших суспільств, треба подолати, щоб об'єднатися і разом відповідати на виклики, що загрожують безпеці людей. Наприклад, ядерний вибух, який можуть організувати терористи, становить небезпеку для всіх, і кордони тут уже не врятують - от про що потрібно сьогодні говорити.

Існує стереотип, що НАТО нав'язує країнам-членам військові стандарти. Це потребує уточнення: ми не диктуємо, а адаптуємо збройні сили до натовських стандартів. І йдеться тут не тільки про Україну, а й про Росію, Казахстан, Таджикистан, країни Кавказу. З цією метою проводяться, зокрема, військові навчання. Вони дуже корисні, тому що сприяють встановленню сумісності не тільки з натовськими стандартами, а й із стандартами зони євроатлантики. Відтак відбувається процес стандартизації зброї.

Водночас варто зауважити, що в Європі також існують стереотипи. Деякі люди, наприклад, думають, що Київ - це російське місто, вважають, що Україна - це Росія, а Росія - це Радянський Союз. Таким чином, потрібно подолати стереотипи не тільки в Україні, а і в країнах НАТО. Для цього слід пояснювати, проводити інтелектуальні дебати, обмінюватися досвідом, щоб зрозуміти один одного.

Упевнений, що для того, аби відносини НАТО - Україна були справді ефективними, необхідно розвивати їх не тільки на рівні держави і відомств, а й на рівні громадянського суспільства, яке відіграє дуже велику роль у становленні демократії.

Насамкінець, як представник альянсу, ще раз мушу підкреслити, що НАТО не має наміру нікого переконувати, а тільки хоче розповісти правду про себе. НАТО - це не організація, яка вербує нових членів, а організація, що має відкриті двері для всіх країн ОБСЄ.

Такою є стратегічна концепція альянсу. І якщо Україна колись захоче вступити в НАТО - будь ласка, а якщо не захоче, то це не буде кінцем світу. Але подивіться на інструменти, які використовують навіть сусіди України на півночі - вони здійснюють реальну реформу збройних сил, сектора безпеки, стандартизацію ВПК. Тож є над чим подумати.

Як представник Генерального секретаря НАТО, хочу ще раз повторити: ми відкриті для входження нових членів. Адже розширення альянсу дозволяє збільшувати зону стабільності, прогнозувати безпеку в Європі. Такої думки, яка є продуктом консенсусу, дотримуються всі 26 країн НАТО. Ми відчуваємо потребу в Україні як такій незалежній країні, що має потенціал для боротьби проти тероризму та подолання інших небезпек, що загрожують людству.

Мішель Дюре,
директор Центру інформації та документації НАТО в Україні

Інформація про країни - члени Північноатлантичного альянсу

На сьогоднішній день членами Північноатлантичного альянсу є 26 країн, серед яких: Бельгія, Болгарія, Канада, Чеська Республіка, Данія, Естонія, Франція, Німеччина, Греція, Угорщина, Ісландія, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Нідерланди, Норвегія, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина, Словенія, Іспанія, Туреччина, Велика Британія, Сполучені Штати Америки.

Метою даної рубрики є ознайомлення читачів з інформацією про країни - члени НАТО. Першою країною стане Бельгія.

Бельгія - держава в Північно-Західній Європі. На півночі межує з Нідерландами, на сході - з Німеччиною та Люксембургом, на півдні та південному заході - з Францією. На північному заході омивається Північним морем. Офіційна назва - Королівство Бельгія. Площа - близько 31 тис. км^2. Населення - 10,1 млн чол., середня густота населення одна з найвищих у Європі: близько 333 чоловіка на км^2. Етнічні групи: фламандці - 55 %, валлони - 33 %, французи, німці. Основні мови - фламандська, французька. Віросповідання: католики - 75 %, протестанти, іудеї, мусульмани - 25 %.

Столиця - Брюссель. Державний устрій - конституційна монархія. Глава держави - король Альберт II (при владі з 1 серпня 1993 року). Глава уряду - прем'єр-міністр. Адміністративно-територіальний поділ - 10 провінцій. За конституцією 1993 року, федеративна держава у складі трьох районів: Валлонія, Фландрія та Брюссель.

Теперішня Бельгія справляє великий вплив на життя Європи: у Брюсселі розташовується штаб-квартира НАТО і засідає парламент ЄС. Бельгія є членом ООН і всіх спеціалізованих агенцій цієї організації, НАТО, ЄС, ОБСЄ.

Основні торгові партнери - країни Європейського Союзу. Частка у зовнішньоторгівельному обігу України - 0,6 %.

Бельгія визнала незалежність України 31 грудня 1991 року, дипломатичні відносини між Бельгією та Україною були встановлені 10 березня 1992 року.

В. Гладенко

Місія Громадської Ліги Україна - НАТО - започаткування та активізація широкого громадського руху за євроатлантичну інтеграцію України

Перед Лігою як об'єднанням неурядових організацій, що опікуються питаннями безпеки, співробітництва України з НАТО, постає важлива і відповідальна місія розвивати ідеї євроатлантичної інтеграції в Україні та досягти спільно з державними структурами, іншими громадськими організаціями, освітніми, військовими структурами, засобами масової інформації та з представниками української промисловості і бізнесу глибинних базових зрушень сприйняття та розуміння суспільством європейської безпекової системи та ролі НАТО у формуванні такої міцної й стабільної системи безпеки, в якій є місце і України.

Вступ до НАТО відповідає національним інтересам України. Повноправне членство України в НАТО дає можливість використовувати увесь політичний, економічний, технічний потенціал альянсу та брати активну участь в його подальшому реформуванні.

У процесі розширення Північноатлантичний альянс перетворився на наполегливого поборювача демократичних реформ. Сьогодні НАТО формує не абстрактну безпеку, а таку, що базується на сучасному розумінні цього поняття. Для України приєднання до альянсу означає визнавати саме демократичні стандарти сприйняття проблем безпеки.

Україна у будь-якому випадку є і залишатиметься об'єктом впливу глобальних ініціатив і сферою інтересів як Заходу, так і Сходу. Але, проголосивши намір стати членом НАТО, вона змінює режим такого впливу, стає суб'єктом міжнародних ініціатив і отримує реальну перспективу підвищення власної активної ролі.

Імпульс активності нової влади не призвів до значного прискорення процесу євроатлантичної інтеграції. На цьому шляху хоч і були усунуті принципові політичні перешкоди, проте існують інші проблеми, які ще доведеться вирішувати.

До інтеграції в європейські структури готова і спроможна на це влада, але не готове суспільство. Наша держава сьогодні цілковито поділяє політичні, правові, соціальні, культурні й безпекові цінності євроатлантичної спільноти. Однак стосовно українського суспільства ситуація є суттєво складнішою. І тут недостатньо лише констатувати, що рівень підтримки населенням членства в НАТО є низьким.

Очевидні труднощі, пов'язані з незавершеністю процесів національної самоідентифікації та внутрішньої консолідації українського суспільства, відсутністю загального сприйняття базових цінностей і розуміння національних цілей. Це виявляється в ностальгічних настроях частини населення, особливостях орієнтації певних представників політичної еліти, неспівпадінні між довготермінових національних інтересів та кон'юнктури внутрішньополітичної боротьби. Зміна цієї ситуації можлива за умов суттєвих зрушень у соціально-економічному і політичному становищі в країні.

Перспектива вступу до альянсу для України стає реальною, і політика на цьому напрямі повинна бути максимально послідовною та прагматичною.

Північноатлантичний альянс як структура в жодній країні не проводив інформаційної кампанії, не буде цього і в Україні. Переконувати українців у доцільності євроатлантичної перспективи буде і повинна українська сторона. В першу чергу ініціатива в серйозних зрушеннях, в початку всерегіональної систематичної роботи - за державою. Причому не тільки і не стільки за регуляторними відомствами, а в більшій мірі за органами виконавчої влади, системою місцевої та державної регіональної влади.

Якщо у державі є та частина влади, яка проголошує євроатлантичні прагнення України в Брюсселі, то повинна бути й інша частина державної влади, яка ідеї євроатлантичної інтеграції буде проголошувати в містах і містечках України. Інформаційна робота повинна бути широкою, потужною, зрозумілою і носити довготривалий характер. Зусилля повинні бути спрямовані не лише на обласні міста, а й на малі містечка, районні центри та села України.

Головна стратегічна лінія євроатлантичної інформаційної ініціативи повинна координуватися такою урядовою структурою, яку очолюватиме Прем'єр-міністр.

Громадський сектор, неурядові організації, в свою чергу, можуть забезпечити більш якісне, покращене виконання поставлених завдань, використовуючи принципи відкритості, дискусійності та об'єктивності. Неурядові організації ближчі до реальності, ближчі до ментальності, свідомості конкретної людини і до формування розуміння і світогляду пересічного українця.

Саме громадські організації, спілки, асоціації й об'єднання, якою, до речі, і є Громадська Ліга Україна - НАТО, можуть і повинні бути тим партнером і об'єктивним критиком, який сприятиме ефективності, грунтовності, виваженості і послідовності у впровадженні високих державних цілей і реалізації важливих рішень.

Роль неурядових організацій - більш гнучко і послідовно впроваджувати такі ідеї, щоб досягати задекларованих цілей. Саме неурядові організації можуть виступити креативщиком і зачинателем кроків, які, в свою чергу, дадуть результат. Громадські організації, зважаючи на свій неформальний характер, виступають як партнер, який підказує механізми реалізації та розв'язання поставлених завдань та цілей, так і своєрідним каталізатором для стимулювання діяльності держави у проведенні стратегії, яка відповідає інтересам суспільства.

Показовим є приклад Громадської Ліги Україна - НАТО, яка, в свою чергу, об'єднала однодумців у певну ефективну систему. І це є великим успіхом неурядових організацій України, адже, для прикладу, у наших колег, які опікуються питаннями європейської інтеграції, подібного об'єднання немає. Ліга - це певний приклад, зразок, на який покладено багато надій, і перш за все, самих організацій - членів Громадської Ліги.

Позитивним є те, що у програмах міністерств і Державних комітетів та в загальнодержавних інформаційних програмах, пов'язаних з євроатлантичною інтеграцією та інформуванням громадськості, Лігу Україна - НАТО зазначено як партнера і співвиконавця.

Відповідні програми Міністерства закордонних справ України, Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Національного центру з питань євроатлантичної інтеграції України передбачають таку співпрацю.

Партійна риторика не замінює реформ: у політичній, правовій, цивільній сферах накопичилося певне відставання у виконанні узгоджених з альянсом планів. Для збільшення внутрішньої підтримки стратегічних зовнішньополітичних рішень необхідні поступовість та послідовність. Процес зміцнення демократії в Україні потребуватиме значних зусиль та часу. І чим в Україні потребуватиме значних зусиль та часу. І чим менше часу ми хочемо витратити, тим більше необхідно докладати зусиль.

Важливим документом у сфері реалізації євроатлантичних прагнень України є і щорічний Цільовий план Україна - НАТО.

Цільові плани визначають конкретні заходи в таких галузях, як внутрішньополітичні питання, зовнішня та безпекова політика, реформування структур безпеки та оборони, інформування громадськості, інформаційна безпека, а також економічні та правові питання. У певних галузях, в яких передбачаються внутрішні заходи, які має вжити Україна, зазначена і участь Громадської Ліги Україна - НАТО. Досягнення цілей, викладених у цільових планах, стане кроком до втілення Україною її стратегічної мети, окресленої в Плані дій Україна - НАТО, щоб наблизити Україну до реалізації її прагнення інтегруватися до євроатлантичних структур.

Передовсім слід забезпечити справ-ді демократичний розвиток і консолідувати країну. Це головний пріоритет. Адже сильна і стабільна внутрішня політика дає можливість проводити сильну зовнішню політику.

Водночас важливо усвідомлювати, що відкладання набуття членства «до кращих часів» також пов'язане із втратами і ризиками. Зокрема, неадекватність сприйняття альянсу призводить до невірного розуміння його реального місця в системі міжнародних відносин та значення співпраці з ним. Адже НАТО є невід'ємною частиною Заходу, однією з несучих конструкцій сучасного світоустрою і не може бути штучно виділений з-поміж інших споріднених структур, як це відбувається в масовій свідомості українців.

Важливо також, щоб ставлення до Північноатлантичного альянсу не відокремлювалось від позиції щодо демократичних цінностей. Альянс не є їх випадковим чи вторинним носієм. Навпаки, він відіграє особливу роль у їх захисті, збереженні та консолідації.

Громадська Ліга Україна - НАТО проводить і буде проводити значну наукову, аналітичну роботу, здійснюватиме моніторинг та детальні соціологічні опитування, але не це є основним у діяльності Ліги. Місія Ліги Україна - НАТО - здійснювати широкомасштабну роботу по всій Україні. Завдання Ліги ініціювати і проводити загальну інформаційну і просвітницьку роботу серед усіх вікових і соціальних груп у всіх українських регіонах саме щодо євроатлантичної інтеграції нашої держави. Адже наш європейський вибір, який ми здійснили, наші демократичні цінності, які ми опановуємо, наша національна культурна ідентичність, яку ми відроджуємо, наша європейськість, в яку ми віримо, наша відданість загальнолюдським цінностям, яку ми культивуємо, зрештою, наше право здійснити свій власний цивілізаційний вибір, потребують безпеки і захисту.

Ліга планує залучати до своєї діяльності регіональні неурядові організації, державні виконавчі структури всіх рівнів, освітні, наукові установи, всіх зацікавлених осіб для здійснення головної своєї мети - започаткування і активізації широкого громадського руху за євроатлантичну інтеграцію України. Не викликає сумнівів, що сьогодні існують найкращі можливості для проведення практичних кроків у розвитку співпраці з НАТО, і ми зацікавлені не лише у проголошенні цієї мети, а і в її реальному досягненні та здійсненні.

Сергій Джердж,
Голова Координаційної ради
Громадської Ліги Україна - НАТО

Центр європейської інформації Миколаївського державного гуманітарного університету ім. Петра Могили

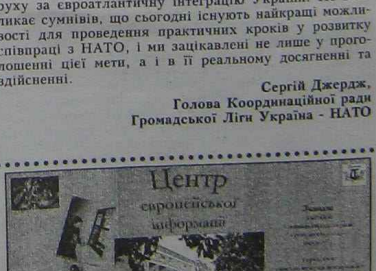

Дата створення - березень 2006 року.
Мета діяльності - поширення європейської інформації.
Координатор - Демко Ірина.
Основна діяльність:
- викладання курсу «Євроінтеграція: принципи та процеси» в Економічній молодіжній академії;
- щорічна організація Ольвійського форуму в Миколаєві та Очакові;
- міні-лекції на засіданнях Економічного клубу;
- участь у Міжнародній конференції в Донецьку, Форумі Євроклубів у м. Києві, Першому всеукраїнському форумі проєвропейських громадських організацій в м. Києві, Міжрегіональному Молодіжному Форумі в с. Коблево;
- поширення інформаційних матеріалів про ЄС;
- створення бази даних щодо кожної країни ЄС руками десятикласників;
- проведення практики для школярів-десятикласників з метою ознайомлення їх із базовими засадами функціонування ЄС;
- моніторинг громадської думки щодо питань євроінтеграції. Центр європейської інформації МДГУ ім. П.Могили у березні 2006 року проводив опитування серед 300 студентів п'яти вузів міста.

Міністерство освіти і науки України
Державний комітет телебачення і радіомовлення України
Громадська Ліга «Україна - НАТО»
ВГО «Демократична дія»
Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили
Навчально-науковий центр з європейської та євроатлантичної інтеграції України

ПРОГРАМА

проведення Інформаційного дня
на тему:

«Європейська та євроатлантична інтеграція України: проблеми та шляхи їх вирішення»

Миколаїв - 2007

Регламент роботи:
Доповіді - 10 хвилин.
Інформація - 3 хвилини.
Відповіді на запитання - 5 хвилин.
Участь у дискусії - 3 хвилини.

Термін проведення: 30 жовтня 2007 р.
Місце проведення: Миколаївський державний гуманітарний університет імені Петра Могили (м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10, читальна зала).
Час проведення: 14:00 - 17:00.

МОДЕРАТОРИ ЗАХОДУ:
Багмет М.О. - директор навчально-наукового центру з європейської та євроатлантичної інтеграції України МДГУ імені Петра Могили, доктор історичних наук, професор.
Джердж С.Ф. - голова Координаційної ради «Громадської Ліги» Україна - НАТО.

НЕЗАЛЕЖНІ ЕКСПЕРТИ:
Мішель Дюре - директор Центру інформації та документації НАТО в Україні.
Атілла Сеп - політичний радник Посольства Республіки Словаччина в Україні.
Лі С.Д. - Державний комітет телебачення і радіомовлення України.
Кокошинський О.А. - Віце-президент Атлантичної Ради України.
Кальниш Ю.Г. - доктор наук з державного управління, Національний центр з питань євроатлантичної інтеграції України.

Програма інформаційного дня
І частина заходу - науково-навчальний семінар.
ІІ частина заходу - студентські та молодіжні дебати - «Відносини Україна - НАТО».

ПЛАН ПРОВЕДЕННЯ
Ознайомлення з матеріалами про НАТО і Євросоюз та стендовими фотовиставками, присвяченими круглому столу на тему: «Молодь півдня України про НАТО: історія та сучасність», який проводився 6-8 червня 2007 року в Ялті та Севастополі, і діяльності Центру європейської інформації МДГУ імені Петра Могили.

ВІДПОВІДАЛЬНІ:
директор наукової бібліотеки університету Заворотна А.В.;
завідуючий науковим відділом Андреєв В.І.;
прес-секретар університету Подаєнко Ю.Л.;
студентка факультету політичних наук Яковлєва Ю.В.;
студентка факультету економічних наук Демко І.О.

І ЧАСТИНА ЗАХОДУ
Відкриття круглого столу:
Клименко Л.П. - ректор МДГУ імені Петра Могили, доктор технічних наук, професор.
Вітальне слово Мішеля Дюре - директора Центру інформації і документації НАТО в Україні.
Привітання від Соскіна О.І. - директора Інституту трансформації суспільства, кандидата економічних наук, професора.
Виступ начальника відділу Миколаївського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та місцевого самоврядування Богданової Н.О. щодо подальшого зміцнення співпраці громадських організацій Миколаївщини з проблем європейської та євроатлантичної інтеграції.
Виступ Джерджа С.Ф. - «Сучасні методики інформаційної підтримки неурядовими громадськими організаціями державної політики євроатлантичного вибору України на регіональному і місцевому рівнях».
Презентація Навчально-наукового центру з європейської та євроатлантичної інтеграції України МДГУ імені Петра Могили.

ВІДПОВІДАЛЬНІ:
Багмет М.О. - проректор з науково-педагогічної роботи та питань розвитку;
Боровльов В.Д. - начальник інформаційно-комп'ютерного центру університету;
Міхель Д.О. - начальник відділу зв'язків з громадськістю.
Інформація Центру соціологічних досліджень МДГУ імені Петра Могили щодо вивчення громадської думки серед мешканців Миколаївщини стосовно НАТО/ЄС.

ВІДПОВІДАЛЬНІ:
Ляпіна Л.А. - декан факультету соціології, кандидат політичних наук, доцент;
Бутенко О.І. - керівник студентської дослідницької групи.
Ставлення політичних партій до проблем європейської та євроатлантичної інтеграції.
Виступи і відповіді на запитання:
Ємельянов В.М. - народний депутат України 1 - 2 скликання, державний службовець І рангу, голова Миколаївської обласної організації НДП, кандидат технічних наук, професор, проректор МДГУ імені Петра Могили.
Шубін С.П. - депутат Миколаївської міської ради, обраний за списком Прогресивної соціалістичної партії, кандидат політичних наук, доцент МДУ імені В.О. Сухомлинського.

Виступи і відповіді на запитання переможців міжнародних конкурсів «Аліанте-2006» і «Аліанте-2007» про закордонне перебування в країнах НАТО і Євросоюзу:
Джердж І.М. - студентка факультету соціології;
Полякова М.Є. - студентка факультету політичних наук.
Інформація та відповіді на запитання студентки факультету економічних наук Демко І.О. про діяльність Центру європейської інформації МДГУ імені Петра Могили.
Виступи незалежних експертів.

ПЕРЕРВА НА КАВУ-БРЕЙК (15 хвилин)

ВІДПОВІДАЛЬНІ:
Абрамова О.М. - керівник харчового комплексу;
Ляпіна О.С. і Таточенко І.В. - студентки юридичного факультету.

ІІ ЧАСТИНА ЗАХОДУ
Проведення дебатів двох студентських команд у вигляді виступів та відповідей на контраверсійні запитання з метою викладення власних аргументів та позицій.

ТЕМИ дебатів для обговорення:
Як можна характеризувати нинішній стан відносин України і НАТО: мотиви, перспективи і переваги.
Вплив сучасної внутрішньополітичної ситуації на євроатлантичний курс України після проведення позачергових виборів 2007 р.: «за» і «проти».
У дебатах беруть участь дві команди студентів факультету політичних наук спеціальностей «Міжнародні відносини» і «Політологія».

Лідер 1-ої команди
Бочкарьова Т.Ю.

Члени команди:
Вовчук Л.А.
Стадник О.В.
Звездова О.О.
Ковтун Є.Ю.
Жовнерик Д.М.

Лідер 2-ої команди
Маковєєнко В.П.

Члени команди:
Гросул І.С.
Сосонна Г.В.
Надрага Х.М.
Духова І.Ю.
Поліщук О.С.

Команди представляють і підтримують:
Шевченко Н.В. - декан факультету політичних наук, кандидат історичних наук, доцент;
Гайдай О.М. - заступник декана факультету політичних наук, кандидат історичних наук, доцент;
Тригуб П.М. - завідувач кафедри міжнародних відносин та зовнішньої політики доктор історичних наук, професор;
Пронь С.В. - завідувач кафедри всесвітньої історії доктор історичних наук, професор.

Співучасники дебатів:
Мещанінов О.П. - доктор педагогічних наук, професор;
Іванов М.С. - доктор політичних наук, професор;
Андріяш В.І. - кандидат політичних наук, доцент;
Євтушенко О.Н. - кандидат політичних наук, доцент;
Сорока С.В. - кандидат політичних наук, старший викладач;
Седляр Ю.В. - кандидат політичних наук, старший викладач;
доценти Фуртатов В.С. і Шатун В.Т. та інші представники Інституту державного управління, слухачі магістеріуму вказаного інституту зі спеціальності «Світова та європейська інтеграція», а також аспіранти Гладенко В.М., Громадська Н.А., Кербаль М.О., Коваль Г.В., Корицька В.О., Лісовський В.М., Палагнюк Ю.В., Сергатюк Д.А., Чупрін Р.В. та інші.

Підбиття підсумків роботи науково-навчального семінару, виступи незалежних експертів та відзначення активних учасників студентських дебатів.

Робота представників НАТО у Херсоні

26 червня 2007 року в Херсонській обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олеся Гончара за підтримки Посольства Королівства Норвегія в Україні та Центру інформації та документації НАТО в Україні, відбувся круглий стіл Громадської Ліги Україна - НАТО «Політичні, економічні та безпекові переваги євроатлантичної інтеграції України: регіональний вимір».

У роботі круглого столу взяли участь Посол Норвегії в Україні пан Олав Берстад, директор Центру інформації та документації НАТО в Україні Мішель Дюре, Голова Громадської Ліги Україна - НАТО Сергій Джердж.

На цей захід були запрошені заступники голів райдержадміністрацій, директори шкіл районних центрів, директори центральних районних бібліотек, а також студенти II та III курсів МДГУ ім. Петра Могили, спеціальності «Міжнародні відносини».

На першій сесії було розглянуто питання координації інформаційної роботи українських державних структур та неурядових організацій для сприяння євроатлантичній інтеграції України. Основні моменти - це:

- реалізація української державної політики співробітництва з НАТО;
- фактори, що впливають на позицію України;
- роль НУО в розвитку нових навчальних програм для освітніх інституцій;
- політичні, економічні та безпекові переваги євроатлантичної інтеграції.

На другій сесії круглого столу розглядалося питання інформування щодо НАТО в регіональному вимірі, а також проблеми та перспективи.

Обговоренню підлягали:

- євроатлантична інтеграція як фактор об'єднання країни;
- співробітництво НУО та державних структур на регіональному рівні;
- досвід нових країн - членів НАТО;
- оцінка регіональних вимог.

Роль НАТО у сфері громадської дипломатії полягає в доповненні інформаційної діяльності, яка ведеться кожною країною і метою якої є пояснення політики і завдань організації, розвиток діалогу і порозуміння, що допомагають громадськості краще розібратись у питаннях безпеки, а також сприяння участі суспільства в конструктивних дебатах щодо безпеки. НАТО досягає цього завдяки розповсюдженню інформації та організації програм для тих, хто формує громадську думку, - журналістів, представників академічних кіл і парламентських груп, молоді, освітян та інших цільових груп. Саме таку мету переслідували організатори круглого столу, що відбувся у м. Херсон 26 червня цього року.

НАТО постійно стимулює процес обговорення і розвитку політики з питань міжнародної безпеки.

М. Зебницька,
О. Бешевець

Огляд круглого столу «Молодь півдня України про НАТО: історія та сучасність»

6 - 8 червня 2007 року в містах Ялта (санаторій «Курпати», відділення «Дружба») та Севастополь на базі Севастопольського військово-морського інституту імені П.С. Нахімова в рамках міжнародної науково-практичної конференції «Ольвійський форум - 2007: стратегії України в геополітичному просторі» відбувся круглий стіл на тему: «Молодь півдня України про НАТО: історія та сучасність». Ініціатором проведення круглого столу виступив Навчально-науковий центр з європейської та євроатлантичної інтеграції України Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили. Захід підтримали Центр інформації та документації НАТО в Україні, Громадська Ліга Україна - НАТО та Республіканський благодійний фонд європейської інтеграції і розвитку Криму.

7 червня в Ялті відбулося спільне пленарне засідання круглого столу разом із Міжнародною науково-практичною конференцією «Ольвійський форум - 2007: стратегії України в геополітичному просторі». Відкрив пленарне засідання ректор МДГУ імені Петра Могили професор Леонід Павлович Клименко. Також слово мали: директор Центру інформації та документації НАТО в Україні Мішель Дюре, голова Громадської Ліги Україна - НАТО Сергій Джердж, Надзвичайний і Повноважний Посол Королівства Норвегія в Україні пан Олав Берстад, Спеціальний представник Європейської Комісії з енергетики Юріс Озолінс та інші. Всі доповідачі в своїх виступах торкалися питань європейської та євроатлантичної інтеграції України, проблем, які постають перед Україною на цьому шляху.

8 червня відбулося проведення власне круглого столу, в роботі якого взяли участь представники Центру європейської та євроатлантичної інтеграції України при МДГУ імені Петра Могили, директор Центру інформації та документації НАТО в Україні пан Мішель Дюре, керівники Громадської Ліги Україна - НАТО (С. Джердж та О. Кокошинський), викладачі та офіцери Севастопольського військово-морського інституту імені П.С. Нахімова, студенти Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили, Миколаївського державного університету імені В.О. Сухомлинського та Миколаївського державного аграрного університету.

Круглий стіл розпочався вітальним словом директора Навчально-наукового центру з європейської та євроатлантичної інтеграції України МДГУ імені Петра Могили, проректора з науково-педагогічної роботи та питань розвитку університету, професора М.О. Багмета. Також виступили члени президії круглого столу: Мішель Дюре, Сергій Джердж та Олег Кокошинський. Під час діяльності круглого столу з різноманітних тем виступили студенти миколаївських вищих навчальних закладів. Зокрема з темою «Історія виникнення НАТО» виступили Л. Вовчук та І. Чернишов; з темою «Основоположні документи Альянсу» - Ю. Шпіта; «Структура та робочі органи НАТО» - О. Бешевець, М.Зебницька; «НАТО в 1950 - 1980 рр.» - Х. Надрага, С. Попова, А. Сосонна; «Сучасна трансформація Альянсу» - О. Звездова; «Відносини НАТО з країнами СНД» - Т. Бочкарьова, О. Стадник та І. Духова; «Україна і НАТО: партнерські відносини» - В. Мушаренко, Т. Філярова; «Цивільний вимір діяльності НАТО» - О. Ляпіна та І. Таточенко; «Питання євроатлантичної інтеграції України на сторінках молодіжних видань» - Д. Іванова. Результати соціологічного опитування, проведеного Центром європейської та євроатлантичної інтеграції України, були оприлюднені підчас обговорення теми «Громадська думка про НАТО в південному регіоні», з якою виступили студенти факультету соціології МДГУ імені Петра Могили - О. Бутенко та К. Бичкова. Були представлені ще дві доповіді з даної тематики: «Ступінь інформованості про НАТО серед мешканців Миколаївської області» (Р. Лісовський, МДУ імені В.О. Сухомлинського) та «Ставлення до НАТО студентів Миколаївського державного аграрного університету» (О. Богданов, Миколаївський державний аграрний університет). Про співпрацю громадських об'єднань Миколаївщини з проблемних питань «Україна - НАТО» розповіла Наталія Богданова - начальник відділу Миколаївського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій. Цікавим моментом круглого столу була презентація та демонстрація студентами факультету комп'ютерних наук МДГУ імені Петра Могили (Н. Крецу, О. Хмельницький) електронних напрацювань про НАТО. Треба сказати, що члени президії високо оцінили знання учасників круглого столу про історію та різноманітні аспекти діяльності Північноатлантичного Альянсу та євроатлантичної інтеграції України.

Кульмінацією заходу стала декламація кандидатом політичних наук, доцентом О.Н. Євтушенко власного вірша «Мы партнёры твои, Альянс», та презентація і розповсюдження друкованого першого номера Вісника Навчально-наукового центру з європейської та євроатлантичної інтеграції України (Ю. Погрібного, Ю. Яковлєва та О. Костенюк). Завершальним етапом стало прийняття Звернення учасників круглого столу на тему: «Молодь півдня України про НАТО: історія та сучасність», стрижневою ідеєю якого було - «Ми - за ЄВРОТО: історія та сучасність», за ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИБІР, за КОЛЕКТИВНУ БЕЗПЕКУ без порушення добросусідських відносин з усіма партнерами».

В. Шатун, В. Гладенко

Рубрику веде к.політ.н. О. Євтушенко

Анекдоти про НАТО

Американцев достали анекдоты про НАТО. Именно поэтому новым Генсеком стал Яап де Хооп Схеффер. Анекдот про него, конечно, можно сочинить, но его нельзя пересказать.

•••

Срочно подали заявки о вступлении в НАТО Белоруссия, Куба, Китай, Северная Корея. На вопрос: «Зачем?!» - поступил следующий комментарий:

- По сведениям от Украины, тем, кто отказывается от НАТО, русские 50 процентную скидку на газ дают!!!

После такого заявления о выходе из НАТО задумались Германия, Италия, Чехия, Словакия, Польша и еще ряд стран.

•••

После очередной попытки расширения НАТО на Восток, НАТО порвалось.

•••

Предлагаем: еффективная помощь в улаживании любых конфликтов. Экстренные гуманитарные бомбардировки. НАТО.

•••

Штаб НАТО. У телефона дремлет генерал. Вдруг звонок.

- Алло, штаб НАТО, слушаю.
- Это Вован из Москвы. Вы мне дачу в Югославии топчете.
- Извините, Вы не туда попали.
- Да нет, блин, ЭТО ВЫ НЕ ТУДА ПОПАЛИ...

•••

Дивизия НАТО при проникновение в Косово преодолевает водную преграду. Генерал спрашивает у командира:

- Потери личного состава при переправе были?
- Никак нет. Правда, вчера двое угонули, но сегодня утром мы их выловили.

•••

В честь 50-летия НАТО выпустили марку с изображением Клинтона. Только она не наклеивалась: одни не на ту сторону плюют, другие не ту сторону лижут....

Орган Миколаївського державного гуманітарного університету імені Петра Могили
Свідоцтво: МК №205 від 25.06.1997 р.
Номер надрукований в МДГУ ім. П. Могили (вул. 68 Десантників, 10)

54003, Україна, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

Головний редактор: Катерина Бойко.
Технічний редактор і дизайнер: Андрій Місаков.
Редактор вісника: Юдія Подаєнко.
Над випуском працювали: М.О.Багмет, В.М.Гладенко, В.Т.Шатун, Л.Г.Бойченко, Ю.В.Яковлєва, Д.О.Міхель, О.В.Костенюк.
Підписано до друку: 25.10.2007. **Наклад:** 500 прим. Зам.№

Тел.: 46-41-26, e-mail: katrin@kma.mk.ua